

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **Ł. B.** o wydanie wyroku łącznego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 4 września 2020 r.
zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II
Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa (...) w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt IV K (...), Sąd Okręgowy w G. połączył kary orzeczone wobec **Ł. B.**, podlegającym wykonaniu, dwoma wyrokami i wymierzył karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych liczonych po 100 zł każda.

Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 28 maja 2020 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W dniu 22 czerwca 2020 r. (k. 167) skazany złożył w administracji Aresztu Śledczego w T. wniosek, w którym domagał się wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania w jego imieniu kasacji (k. 166). Zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 czerwca 2020 r. (k. 168), pismo skazanego zostało zarejestrowane jako wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu.

Zarządzeniem z dnia 29 czerwca 2020 r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), albowiem przedmiotowy wniosek został złożony po upływie terminu zawitego. Jednocześnie nie uwzględniono wniosku skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Zażalenie na to zarządzenie złożył Ł. B. nie zgadzając się z jego treścią.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Stwierdzić należy, że myli się skazany twierdząc, że w jego sprawie zastosowanie powinien znaleźć art. 15 z z s ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. *o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2020, poz. 568). Przepis ten, regulujący kwestie związane z biegiem terminów procesowych w okresie pandemii, został bowiem uchylony przez art. 46 pkt 20 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. *o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonnych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2* (Dz. U. z 2020 r., poz. 875). Zgodnie z art. 68 powołanego aktu terminy w postępowaniach, o których mowa w art. 15 z z s ustawy zmienianej przez art. 46, których bieg nie rozpoczął się lub uległ zawieszeniu rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie w dniu 16 maja 2020 r. tej ustawy. Skoro zatem w przedmiotowej sprawie wyrok zapadł w dniu 28 maja 2020 r., terminy procesowe nie korzystają z gwarancji wynikających z cytowanych wyżej ustaw.

Nadto należy wskazać, że skazany Ł. B. został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, na którą zgodnie z postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 maja 2020 r. nie został doprowadzony z zakładu karnego (k. 99). Jak wynika natomiast z akt sprawy, na rozprawie obecny był jego obrońca z wyboru. W takiej sytuacji, zgodnie z treścią art. 524 § 1 k.p.k. i art. 422 § 1 i § 2a k.p.k. wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należało złożyć w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku, czyli najpóźniej w dniu 4 czerwca 2020 r. Skazany przedmiotowy wniosek złożył dopiero w dniu 22 czerwca 2020 r. przekraczając tym samym termin zawity do jego wniesienia. Okoliczność ta

uzasadniała odmowę przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku oraz wyznaczenia temu skazanemu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie